

1894-6

AFSENDER

Alhed Larsen

MODTAGER

Laura Warberg

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Brevet er udateret. Alhed Larsens mor har sendt fotografier fra sit og Albrecht Warbergs sølvbryllup, som fandt sted 28. maj 1894. Brevet er således formodentlig fra juni 1894.

Generel kommentar:

Alhed Larsen boede i 1894 i

København og arbejdede på Den Kongelige Porcelænsfabrik.

Laura og Albrecht Warberg fejrede deres sølvbryllup med en stor fest 28. maj 1894. Alhed Larsen kunne ikke deltage, da hun ikke var i Danmark.

"Haabet" er gården Erikshaab, som var Warberg-familiens hjem indtil Albrecht Warbergs død.

Det vides ikke, hvad Ellen har skrevet i et brev om Ludvig og Berta.

Det vides ikke, hvad "Lundbyes Rejse" er - formodentlig en bog eller et hæfte.

Omtalte personer:

Berta Brandstrup

Emil Brandstrup

Johanne Christine Brandstrup

Ludvig Brandstrup, billedhugger

J. Th. Lundbye

Anna Magdahl Nielsen

Alfred Rottbøll

- Rottbøll, Fru

Ellen Sawyer

Michelangelo Simoni

- Aarsleff

Arkivplacering:

Warberg Kerteminde egns- og
Byhistoriske Arkiv BB 2175 og BB
2200 (de sidste fire sider)

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Testamentarisk gave fra Laura
Warberg Petersen til Østfyns Museer

DOKUMENTINDHOLD

Det var sjovt for Alhed at få fotografier. Hendes mor ser godt nok generalagtig ud på det ene. Gården var fin med guirlander og flag. Laura er god til at beskrive festen. Derimod var Ellen en skurk, da hun skrev til Alhed, som blev bekymret for Ludvig Brandstrups fremtid. Heldigvis kom Lauras brev dagen efter, og Alhed og Ludvig nød det.

Foreningen har givet Alhed "Lundbyes Rejse".

Alhed og fire andre har været på udflugt til et kloster. Munkene havde egne lejligheder og haver, og de måtte kun hver 14. dag tale lidt sammen.

TRANSSKRIFTION

Kæreste Mor!

Jeg har lige skrevet 10 Sider til Fru Magdahl, men da det regner, har jeg helliget Eftermiddagen til Brevskriveri, saa jeg maa paa'en igen. - Det var vældig morsomt med det ["t" i ordet overstreget] Fotografier, de var jo rigtig gode, og det var mig en stor Fornøjelse at faa dem. Berta er nydelig derpaa, derimod synes jeg, flere af I andre ikke just er flatterede, f. Ex. Du, Trækkene ligner Dig godt, men Du ser lidt generalagtig ud. Fader ["Fader" overstreget] derimod har jeg sjælden set Fader saa godt paa noget Billede. Som Helhed synes jeg nok, han X [øverst på siden er indsat:] x Fotografen [indsættelse slut] har skildt sig udmærket fra det. Nu glæder jeg mig til ogsaa at faa de andre, han tog. Elles Apparat? Uh hae ["e" i ordet overstreget], hvor Haabet har været fint med alle de Guirlander og Flag; nu synes jeg snart, jeg har et godt Begreb om Festen, Du er rigtignok udmærket til at beskrive det hele, Du faar saa brillant alle Smaatingene med, 1000 Tak for Dine to indholdsrige Breve. De andres Beskrivelser er der ikke stor Relighed ved. Elle, den Skurk- sikken et Brev, hun skrev til mig. Jeg kunde selvfølgelig ikke andet end tro det, da jeg ikke havde hørt nogen somhelst andens Beskrivelser om hende end Luds. - Jeg var en hel Eftermiddag stærkt bekymret for den stakkelt Luds Fremtid, og var i en meget pinlig Knibe, da han bad om at se Elles Brev (den lumske Berta havde nemlig pusset ham paa det,) [""] overstreget] og skrevet, at der stod vist noget om hende! - Heldigvis kom Dit Brev allerede Dagen efter og lettede en tung Sten fra mit Hjærte; saa kan I tro, Lud og jeg nød Brevet og Tegningen, som Lud finder kostelig. - - I har vel hørt om "Lundbyes Rejse", som Foreningen sendte mig? Det var nydelig gjort af dem. Jeg hentede den for en 8 Dages Tid [siden] hos Aarsleffs, det er et nydeligt lille Værk. I Gaar fik jeg skrevet to Breve og to Kort til Tak, et Par lader jeg nøjes med Hilsner. - - Vi har vist været ude paa to Ture, siden jeg sidst skrev (hør, det er vist i Grunden over 14 Dage siden. Førrige Søndag var vi

alle 5 ude paa Certosaklostret, c. en Mil borte. Det var meget interessant at se det gamle Kloster. Det er en meget smuk, stor Bygning, der lig[g]er paa Toppen af et lille Bjærg. Der er flere Klostergaarde, den største af dem en dejlig Søjlegaard, tjener tillige til Kirkegaard og Blomsterhave, og midt i er der en ["en" indsat over linjen] smuk Brønd, som Michel Angelo siges at have givet Tegning til. - Hver Munk har sin særlige lille Lejlighed, en Celle med Seng og Bedeskammel, en Stue med Bord, Stol og Bogreol en "Loggia" (Søjlegang) med Udsigt og en køn lille Have; her lever han fuldstændig afskaaren fra alt og alle, sin Mad faar han gennem en Elevator. De Munke har ikke Lov at tale, kun en Gang hver 14de Dag spiser de sammen i en stor Spisestue og har da Lov at tale et Par Timer. Jeg synes nok, det maa være en blandet Fornøjelse at være Munk der. - Der var flere Kirker og Kapeller med mange Seværdigheder, bl.a. saa vi en Kirke med en [overstreget, ulæseligt ord] Helgen i, og tænk den stakkels gamle Benrad tager de frem og tumler med hvert Aar paa hans Fødselsdag. -

Da vi kom hjem, opdagede vi, at der var Fest i Byen, vi blev saa dernede og spiste til Aften paa en lille Knejspe. Derefter gik vi ud at høre Musik og se paa Illumination. Denne sidste var pragtfuld, flere store Pladser var illuminerede, P. zo. Pitti og P. Vechio. Sidstnævnte har et meget højt Taarn, firkantet, og det var behængt med smaa bitte Lamper ned ad Hjørnerne, forstaar I? Nu skal jeg tegne det, Prikkerne er Lamper [tegning indsat] og de blev tændte paa den primitive Maade, at en Mand blev hejset ned langs Taarnet i et Toug! - Det saa ["saa" indsat over linjen] meget æventyrligt ud at se ham ["ham" indsat over linjen] hænge oppe i den uhyre Højde med en brændende Fakkell. - - - Det var den Søndag. Sidste Søndag var vi paa en meget vellykket Tur. Vi vandrede herfra Kl. 7 (saa tidlig er vi oppe hver Dag, undertiden drikkes The Kl. 6) med Madkurv. Vort Maal var nogle store Pinjeskove c. 1 1/2 Mil ude. Først gik vi ned ad Sguardo, saa op igen, indtil vi naade en Højde, af ["af" overstreget] mere end dobbelt saa høj som Himmelbjærgets; man lærer sandelig at gaa paa Bakker hernede, da vi kom hjem om Aftenen, havde vi altsaa som besteget Himmelbjærgets 3 Gange, foruden lange lige Strækninger og ned ad Bakke! - Naa, paa Vejen derud gjorde vi holdt hos nogle Bønder, i hvis Mark Rottbøll har malet. Der var en stor smuk Familie (13 Børn næsten alle voxne) de struttede af Sundhed og Livlighed, Rottbøll fotograferede dem. Vi blev vældig forede af med Kirsebær og fik en Ladning med paa Vejen. - Ved Begyndelsen af Skovene laa der et lille Trattori, i hvilket vi gik ind og fik Vin m.m. til vor Frokost. Vi sad i et lille Værelse ovenpaa; Da vi havde spist, opdagede vi, at vi ved at gaa op ad en

lille Trappe, kom til et Værelse, som var - fuldt af Hø! Der tog vi en lille Middagssøvn, vi var blevne lidt døsig af Vinen og Solheden. Saa drak vi Kaffe og gik styrkede ud i de dejlige Skove. Da vi havde dreven noget om, lagde Balle sig til at skrive til Bedstemor og vi andre gik ud paa Eventyr. Vi opdagede et lille Flodleje, men skruptørt. Men vi haabede paa, at der længere nede i Dalen skulde være Vand, og vi gik, mange Steder klatrede ned ad Klipperne. - Og vor Vedholdenhed kronedes med Held, - vi traf virkelig paa Vand. - Det sidste Stykke var meget besværligt at tilbagelægge, og Fru Pelle og jeg maatte indtage mange gratiøse Stillinger. - Saa gik vi i Vandet. Herrerne paa et Sted og Fru Pelle og jeg lidt længere nede, skjulte af Klipper og Trær. Det var noget af det mest henrivende, jeg har været med til; det var en rigtig lille [resten af brevet mangler]

Kæreste Mor!

Jeg har lige skrevet 10 Brev til
Frø Madalid, men da det regner,
har jeg Shelliget Torsdags
til Brevskriveri, saa jeg maa
paa en iglen. - Det var uheldig
morsomt med det Følgepapir,
de var jo rigtig gode, og det var
mig en stor Fornøjelse at paa
dem. Brevene er tydelig derpaa
derimod synes jeg flere af dem
ikke just er flatterede, f. Ex. de
Brevene bliver dog godt, men de
er lidt generalisj. ind. Fader

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

stikoppe

derimod har jeg gældet et
Fæder saa godt paa noget lille
Forn Mellemstuen; naar, naar har
skildet i indværet fra det. No
glæder i, vi, til ogsaa at paa de
andre, paa en. I den Apparat 2
Vi har, naar Maalst har været
fint med alle de Guinlaender og
Fog; vi synes i hvert i har
et godt Tegn og om Fæder, der
er rig, naar indværet har at be-
skrive det alle, da paa saa
brillant alle Rensnings- med
Læs Tale paa sine to indværet
dij om. De andre Beskrivelser
er der; ikke stor del af det.
Alle, den Skind, i Klen et
Tore, naar paa de i. I Rens
de selvsagt ikke andet med
de det da i, ikke handle med
vores, som det andet Beskrivelser
er og kunde med det. - I har
en hel eftermiddag skrevet me-

Rejser for den skalkels de
Fæder, da, var i en meget paa-
i Renset den Maalst, og at de
alle Tore (den Maalst Rens-
hande med paa det kam paa det
og skrevet, at der stod vist noget
om kunde! - Helt i den Rens-
det Tore allerede, da en efter og
Læde en i, den fra med
Fog; da i Rens i det
dij i, med Tore og i, den, som
den Maalst Rens. - I har
med hvert om "Hindbyes Rens" som
Fæder, den de i. Det var
medet, godt af den. I kunde
den for en 8 Dage for den Maalst,
det er et meget lille Rens. I har
i, skrevet to Tore og to Tore
to Tore et Tore, da, med
Hindby. - I har vist været
med paa to Tore, siden i skrevet
(har, det er vist i, den over 14 Dage
siden Fæder Rens, var i alle

882175

5 tude paa Certasakloster, c. u.
Mid havde det var meget indre-
sant at se det gamle Kloster. Det
er en meget smukt, stor Pugging,
der ligger paa Tappin af et lille
Tjær. Der er flere Klostergaard,
den største af dem en dejl. Pøllegaard,
hvor tilhøre til Kirkegaard og Helv.
Merhave, og nu er der en smukt
brønd, som Michel Snyelo siges
at have givet Tjær til. - Her
Munk har sin sødte lille dyghus,
en Celle med Reng og Predestammul
en Stue med Brød, Mal og Bøger
en "Laggia" (Pøllegaard med korn)
og en Køn lille Have; her lever
han fuldstændt af sig selv fra
alt og alle, sin Mad faar han
gjøre en Høveder. De Munk
har ikke lov at tale Rens en
Gang hver 14 de Dag spiser de
sammen i en stor Præstue
og har de lov at tale et Par Gange

2. ² I synes nok, det maa være en
blausret, Færøjehæ at være Munk
der. - Der var flere Kirker og
Kapeller med mange Sverd, tunder
bl. a. saa vi en Kirke med en ~~Helgen~~
~~Helgen~~ i, og kendt den
Marked gauder Brevast laget
de pen og tunder med løvert
Aar paa hans Fødselsdag. -
Da vi kom hjem opdagede vi
at der var Fest: Byen, vidtes
saa derude og spilde til Aften
paa en lille Rejse. Joseph
gik vi ud at høre Musik og se
paa Illumination. Denne sidste
var pragtfuld, flere store Paladser
var illuminerede, P. ex. Pihli og
P. Hechio. Riddhusene har et
meget højt Taarn, firkantet og det
har beliggen med ansaa lille Lam
per med ad Hjærnerne, fortaar 73

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Mr skal jeg leve det, Drickerne er
dampor og de blev kaldte
paa den Principium Maage, at
en Mand blev fejret med Caus
Parnet et Hou! - Det var et arklyg
Lyt tid at se Maage apper: den vilde
Hjide med en bredende Fankel.
-- Det var den Poudy. Sørde
Pohda var vi paa en meget vel
lykket Tur. Vi vandrede herfra
Rl. 4 (saa lidt or vi gik hver dag
undertiden dronkes The Rl. 6) med
Mad Kæret. Det Maal var nogle
store Pindskove c. 1/2 Mil ude.
Først gik vi ned ad Guardo, saa
op igen, indtil vi havde en
Højde af mere en dobbelt saa
høj som Himmelhøjen, saa man
lærer sandelig at gaa paa Brænder
herude, da vi kom hjem om
Aftenen, havde vi allerede som
besøgt Himmelhøjen og Gange,
først den Caus og Brænderne
og ned ad Brænderne! - Næst paa
Næsten derud gjordes vi holdt hos
dele Rønder i hvidt Mark Rall
Rall har indt. Det var en
stor svensk Familie (12 Personer
og alle voksne) de strilled af
Rensked og dybhed, Rabbilfale
gøpuredet dem. hi blev valdt
førende af med Kircher og fik
en lastning med paa Rjef. - Med
Fregvæben af Proune laa der
et lille Traktori, i hvilket vi gik
ind og fik Vi m. m. kl. var Fækost.
Vi havde et lille Verdes overpaa,
da vi havde spist, opdagede vi
at vi ned at gaa op ad en lille
Trappe, Runt et træde, som var
- faldt af Ad! Der lag vi en
lille Nidtagstov, vi var blomme
list dørige af hvid og Rølluden
Paa dran vi Rafft og gik etz

BB 2200
Rede ud i de digte Rove. Da vi
handed dreuen kojt om lagde
Balle sig at skrive til Fru Pellen
og vi andre gik ud paa Bredde
Vi opdagede et lille Fledsje
men skræddet. Men vi tænkte
de paa, at der længe ude i
Dalen skulde være vand og vi
gik mange Pluter Klæder
ud af Klipperne. - Og var det
haldende Bredde med Helt, - og
det var paa vand. - Det var
Pellen har meget bemærket at
Klædelagge, og Fru Pellen og i
de sidste mange grøde Pellen
- Paa gik vi i vandet. Hver
paa et Plut og Fru Pellen og i
længere ude, skulle af Klipper
og Rør. Det var ud af det
Kunst bevisende, og har været
med det, det var en rigtig lille